

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 148/2018-44

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. marca 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Andrejom Garom, advokátska kancelária, Štefánikova 14, Bratislava, vo veci namietaného porušenia čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 3 P 91/2017 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť [REDAKOVANÉ] **p r i j í m a** na ďalšie konanie.
2. **O d k l a d á** vykonateľnosť uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 3 P 91/2017-276 z 29. júna 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 20 CoP 46/2017 z 18. septembra 2017.
3. Návrhu [REDAKOVANÉ] **p r i k á z a t'** Okresnému súdu Bratislava I, aby konanie vedené pod sp. zn. 7 Em 3/2017 zastavil a obnovil stav pred porušením základného práva a slobody, **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. novembra 2017 osobne do podateľne doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len

„sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 P 91/2017.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že [REDAKOVANÉ] (ďalej len „matka“), trvale bytom v Ekvádorskej republike (ďalej len „Ekvádor“) podala okresnému súdu návrh na nariadenie návratu jej maloletej dcéry a dcéry sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „maloletá“) do krajiny obvyklého pobytu, teda do Ekvádoru.

Uznesením okresného súdu č. k. 3 P 91/2017-276 z 29. júna 2017 bolo návrhu matky vyhovené.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ v zákonnej lehote odvolanie, pričom do dňa spísania sťažnosti (13. novembra 2017) mu nebolo ako účastníkovi konania doručené odvolacie rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“). Sťažovateľ nemá vedomosť o tom, akým spôsobom krajský súd rozhodol.

Okresný súd pôvodne doručoval sťažovateľovi zásielku č. UC196792195SK prostredníctvom poštového podniku v zmysle ustanovenia § 105 a nasl. Civilného sporového poriadku. Sťažovateľ sa na základe oznámenia pošty o uložení zásielky dozvedel o tom, že mu okresný súd zasiela zásielku a z dôvodu nemožnosti jej prevzatia priamo od doručovateľa bola uložená na pošte, kde si ju môže prevziať v 18-dňovej odbernej lehote. Vzhľadom na uvedené sa sťažovateľ 14. októbra 2017 dostavil na poštu a pracovníčke pošty odovzdal oznámenie o uložení zásielky a požiadal o jej vydanie. Následne pracovníčka pošty upovedomila sťažovateľa o tom, že zásielka už bola vrátená odosielateľovi a na pošte sa už nenachádza. Keďže sťažovateľ si bol vedomý toho, že odberná lehota na doručenie zásielky ešte nemohla uplynúť (na pobočku pošty sa dostavil v 17. deň odbernej lehoty), požiadal pracovníčku pošty o vysvetlenie a poskytnutie bližších informácií, prečo nebola dodržaná 18-dňová odberná lehota na prevzatie zásielky a prečo túto po 6 dňoch vrátili odosielateľovi späť. Pracovníčka pošty situáciu preverila a sťažovateľovi oznámila, že pracovníkov pošty telefonicky kontaktovala neznáma osoba zo súdu a dožadovala sa

poskytnutia informácií o doručovaní predmetnej zásielky. Potom, ako pracovníčka pošty neznámu osobu upovedomila o tom, že zásielka nebola do daného dňa (6. dňa uloženia zásielky na pošte) prevzatá, neznáma osoba z okresného súdu pracovníčke pošty tvrdila, že na zásielke nemala byť štandardná 18-dňová odberná lehota, ale len 5-dňová a že preto žiada o vrátenie zásielky. Na pokyn neznámej osoby z okresného súdu bola teda zásielka vrátená odosielateľovi, čo vyústilo do objektívnej nemožnosti adresáta zásielku prevziať, čím bolo sťažovateľovi ako účastníkovi konania znemožnené konať pred súdom. Sťažovateľ nemá možnosť dozvedieť sa o obsahu zásielky, resp. reagovať na práva a povinnosti, ktoré mu z nej vyplývajú a nemôže ani zvoliť ďalší zákonný postup vo veci. Ide o zmarenie doručovania rozhodnutia, pričom po zásahu okresného súdu do doručovania vyžiadanim si späť nedoručenej zásielky sa na zásielku hľadá, ako by nebola doručovaná a doručená. Preto ani rozhodnutie, na podklade ktorého zahájil okresný súd výkon rozhodnutia, nemôže byť právoplatné a vykonateľné.

Sťažovateľ dopytom na okresný súd zistil, že v zásielke sa údajne malo nachádzať rozhodnutie krajského súdu o odvolaní sťažovateľa v návratovom konaní. Iné doručovanie rozhodnutia zo strany okresného súdu sťažovateľ neregistruje.

V zmysle ustanovenia § 223 ods. 1 Civilného sporového poriadku sa rozsudok doručuje na adresu evidovanú vo verejnom registri, a to v súlade s ustanovením § 106 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Nestalo sa tak, lebo zásielka bola adresovaná na adresu [REDAKOVANÉ], hoci sťažovateľ má registrovanú adresu trvalého bydliska [REDAKOVANÉ]. Okresný súd si teda nesplnil zákonom danú povinnosť doručiť zásielku do miesta trvalého bydliska.

Sťažovateľ poukazuje na to, že vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti bolo mu postupom okresného súdu znemožnené prevziať zásielku a oboznámiť sa s jej obsahom, a to aj napriek tomu, že mu stále plynula odberná lehota vyznačená na oznámení o uložení zásielky. Pritom okresný súd ako odosielateľ mal možnosť zadať pošte požiadavku na vlastnú odbernú lehotu (napr. na 5 dní), čo sa však nestalo. Preto sťažovateľ namieta, že ide o závažné porušenie jeho procesných práv zo strany súdu.

Za účelom nápravy pri doručovaní zásielky podal sťažovateľ na postup okresného súdu 16. októbra 2017 sťažnosť a žiadal o zabezpečenie riadneho doručenia zásielky. Toto podanie bolo okresnému súdu doručené osobne do podateľne 17. októbra 2017. Po niekoľkých dňoch sa sťažovateľ prostredníctvom sekretárky predsedníčky okresného súdu dozvedel, že okresný súd toto podanie neeviduje, a tak ho opätovne okresnému súdu doručil ako opakovanú sťažnosť 7. novembra 2017.

Z prípisu Slovenskej pošty, a. s., z 9. novembra 2017, ktorý bol reakciou na reklamáciu sťažovateľa z 20. októbra 2017, sťažovateľ zistil, že okresný súd ako odosielateľ využil dispozičnú službu „Uložiť 18 dní“, čo znamená, že v prípade neúspešného pokusu o doručenie zásielky adresátovi táto bude uložená na pošte 18 dní (štandardná odberná lehota). Napriek tomu sa stalo, že už 4. októbra 2017 bola zásielka poštou omylom vrátená okresnému súdu s poznámkou, že adresát zásielku v odbernej lehote neprevzal. Pošta na základe vyjadrenia jej zamestnancov zistila, že zatelefonovala osoba, ktorá sa predstavila ako zamestnanec okresného súdu (odosielateľa) a požadovala zmeniť 18-dňovú odbernú lehotu na 5-dňovú odbernú lehotu. Hoci v zmysle platných poštových podmienok nie je takýto postup možný, zamestnanci Pošty [REDAKOVANÉ] 1 tejto telefonickej požiadavke vyhovelí a v rozpore s platnými Poštovými podmienkami vrátili zásielku späť odosielateľovi, čím došlo podľa sťažovateľa zo strany príslušných zamestnancov k porušeniu ich pracovných povinností.

Dňa 25. októbra 2017 sťažovateľ v doobedňajších hodinách kontaktoval infocentrum okresného súdu a dožadoval sa informácie o stave konania (či už krajský súd rozhodol o podanom odvolaní). Pracovníčka okresného súdu ho informovala, že krajský súd už rozhodol a že jeho rozhodnutie je právoplatné.

Matka maloletej na základe v skutočnosti neprávoplatného a nevykonateľného rozhodnutia podala okresnému súdu návrh na výkon rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 370 a nasl. Civilného mimosporového poriadku. Návrh bol okresnému súdu doručený 24. októbra 2017 a je vedený pod sp. zn. 7 Em 3/2017. Následne na základe tohto návrhu došlo 9. novembra 2017 k pokusu odňať maloletú zo starostlivosti sťažovateľa, hoci tento ešte nemal vedomosť o tom, ako rozhodol krajský súd o jeho odvolaní, nevedel,

na podklade akého rozhodnutia je nariadený výkon rozhodnutia a ako je možné, že súd pristúpil k výkonu rozhodnutia, ak nedisponoval právoplatným a vykonateľným rozhodnutím.

2.1 Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„Právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn.: 3P/91/2017 porušené bolo.

Právo sťažovateľa na rovnosť účastníkov súdneho konania podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn.: 3P/91/2017 porušené bolo.

Právo sťažovateľa vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn.: 3P/91/2017 porušené bolo.

Právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn.: 3P/91/2017 porušené bolo.

Právo sťažovateľa na to, aby štátne orgány konali iba na základy ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn.: 3P/91/2017 porušené bolo.

Okresnému súdu Bratislava I sa prikazuje, aby konanie vedené pod sp. zn.: 7Em/3/2017 na Okresnom súde Bratislava I zastavil a obnovil stav pred porušením základného práva a slobody.

Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu na účet právneho zástupcu sťažovateľky JUDr. Andreja Garu(...).“

2.2 Sťažovateľ napokon žiada, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť uznesenia okresného súdu č. k. 3 P 91/2017-276 z 29. júna 2017 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 20 CoP 46/2017 z 18. septembra 2017.

3. Z doplnenia ústavnej sťažnosti zo 16. januára 2018 vyplýva, že 12. januára 2018 došlo k pokusu odňať maloletú sťažovateľovi, a to v škole.

4. V ďalšom doplnení sťažnosti z 19. januára 2018 sťažovateľ opakovane uvádza rozhodujúce skutkové a právne argumenty prípadu.

5. V následnom doplnení sťažnosti z 12. februára 2018 sťažovateľ poukazuje na to, že bolo povinnosťou doručovateľa nezastihnutého adresáta vhodným spôsobom upovedomiť, kedy príde písomnosť opakovane doručiť s uvedením dňa a hodiny. Doručovateľ síce vyznačil na doručení v bode č. 1, že zásielka sa mala doručovať 27. septembra 2017 a následne 28. septembra 2017 sa malo uskutočniť opakované doručenie, no sťažovateľovi bolo oznámené len uloženie zásielky, kde bol oboznámený s tým, že sa zásielka od 28. septembra 2017 nachádza na pošte a vyzdvihnúť si ju môže v 18-dňovej lehote. Doručovateľ zásielku doručoval sťažovateľovi zrejme jedenkrát, keďže sťažovateľ a o opätovnom doručení nijako neupovedomil. Sťažovateľ teda bol zo strany doručovateľa oboznámený iba s tým, že si môže zásielku na pošte prevziať v odbernej lehote 18 dní, pričom ale po 6. dňoch bola zásielka vrátená okresnému súdu na jeho vyžiadanie. Sťažovateľ zdôrazňuje, že súd je objektívne zodpovedný za doručovanie a doručenie zásielok účastníkom konania určených do vlastných rúk a je bez právneho významu, či súd doručuje sám alebo prostredníctvom ním zvoleného doručovateľa (napr. pošty). Z toho vyplýva, že v prípade, ak doručovateľ akýmkoľvek spôsobom zlyhá pri doručovaní zásielky, následkom čoho dôjde k neprevzatiu zásielky účastníkom konania z dôvodu na strane doručovateľa, je to situácia, ako by zlyhal a zásielku nedoručil samotný súd, ktorý má zodpovedať za to, aby bola každá jedna zásielka riadne doručovaná účastníkovi konania. Je zrejmé, že okresný súd zaujal veľmi nesprávny a ústavne nekonformný postoj, lebo potom, ako odovzdal zásielku na doručovanie pošte, považuje vec z jeho strany za uzavretú spôsobom, že sa ho doručenie zásielky netýka a že z jeho strany došlo k riadnemu splneniu všetkých zákonných povinností, hoci opak je pravdou. Skutočnosť, že došlo k pochybeniu na strane doručujúceho orgánu nie je a za žiadnych okolností ani nemôže byť daná na ťarchu účastníka konania s dôsledkami účinného doručenia zásielky, keďže ide o porušenie zákonnej povinnosti súdu pri doručovaní zásielky. Súd je zodpovednou osobou za riadne doručovanie písomností účastníkovi

konania a ak zistí, že pri doručovaní došlo k pochybeniu na strane súdu alebo ním zvoleného doručujúceho orgánu, je jeho povinnosťou pochybenie odstrániť a zabezpečiť, aby zásielka bola adresátovi doručená. Toto však okresný súd z neznámeho dôvodu odmieta a zaujíma pozíciu orgánu, ktorého sa vzniknutá situácia netýka. Týmto postojom okresný súd spôsobil, že doručovaná zásielka nie je dodnes doručená, pričom fikcia doručenia zásielky nemohla z vyššie uvedených dôvodov nastať a rozhodnutie, na podklade ktorého sa vedie výkon rozhodnutia, nie je právoplatné a vykonateľné. Sťažovateľ sa do dňa napísania vyjadrenia (12. februára 2018) nemal možnosť nijako s obsahom jemu doručovanej zásielky oboznámiť.

6. Na základe výzvy ústavného súdu v rámci predbežného prerokovania sťažnosti predsedníčka okresného súdu vo vyjadrení sp. zn. 1 SprV 246/2017 z 19. januára 2018 uviedla, že sťažnosť podaná sťažovateľom 16. októbra 2017 bola vyhodnotená ako neprípustná, keďže smerovala najmä proti procesnému postupu v individuálnom súdnom konaní. Sťažnosť je v správnom registri okresného súdu vedená pod sp. zn. 1 SprV 173/2017 a bola vybavená prípisom zo 6. novembra 2017. Tento prípis spolu s prílohami (vyjadrením zákonnej sudkyne, vyjadrením dozornej úradníčky a vyjadrením súdnej tajomníčky) pripája. Pre úplnosť uvádza, že sťažnosť podaná sťažovateľom 7. novembra 2017 bola obsahovo totožná so sťažnosťou zo 16. októbra 2017. Keďže predsedníčke súdu neprináleží posudzovať zákonnosť zvoleného procesného postupu vo veci sp. zn. 3 P 91/2017, vyjadrila sa zákonná sudkyňa, a to 15. januára 2018 a 19. januára 2018. Predsedníčka okresného súdu poukazuje na tieto vyjadrenia zákonnej sudkyne. V súvislosti so žiadosťou ústavného súdu o informáciu o spôsobe rozhodnutia o návrhu sťažovateľa na zastavenie výkonu rozhodnutia z 10. novembra 2017 treba uviesť, že o návrhu dosiaľ nebolo rozhodnuté. K tomu treba doplniť, že proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 Em 3/2017-62 z 8. novembra 2017 a uzneseniu okresného súdu č. k. 7 Em 3/2017-66 z 8. novembra 2017, ktorými bol výkon rozhodnutia nariadený, podal sťažovateľ 29. novembra 2017 odvolanie.

7. Z vyjadrenia zákonnej sudkyne z 15. januára 2018 vyplýva, že zásielka bola sťažovateľovi adresovaná do vlastných rúk s opakovaným doručením na adresu [REDACTED]

██████████. Vzhľadom na predmet a výsledok konania bola zvolená dispozičná služba tak, že na doručenke sa uviedla úložná doba zásielka 5 dní. Tento postup sa využíva aj v iných prípadoch konaní týkajúcich sa maloletých detí. Požiadavka súdu o poskytnutie úložnej doby uvedenej na súdnej zásielke, podľa doterajších skúseností a využívania tejto služby, je poštou považovaná za zvolenú dispozičnú službu. Bolo teda povinnosťou poštového úradu uviesť predmetnú dobu uloženia zásielky aj na oznámení o uložení zásielky adresovanom a doručenom sťažovateľovi. Ohľadom údajného telefonátu „neznámej osoby z Okresného súdu Bratislava I“ na Poštový úrad v ██████████ treba uviesť, že táto informácia sa nezakladá na pravde. Zákonná sudkyňa nemá vedomosť o tom, že by niekto z pracovníkov okresného súdu konal neprofesionálne a vyvinul iniciatívu na kontrolovanie práce Poštového úradu v ██████████ a vyžiadal si telefonicky späť uloženú zásielku. Toto tvrdenie je účelové s cieľom vyvinúť sa z vlastnej nepozornosti. Skutočnosť, či takýto telefonát v inkriminovanej dobe prebehol, je možné si overiť u operátora. Podľa okresným súdom vyznačeného dátumu vrátenia zásielky späť je zrejmé, že pošta túto úložnú dobu akceptovala. Bolo však chybou poštového úradu, že uvedenú úložnú dobu neoznámil sťažovateľovi. Sťažnosť je neopodstatnená a nedôvodná. Sťažovateľ mal o predmetnom konaní vedomosť, zásielka mu bola odoslaná na adresu, ktorú uvádzal v konaní. Zásielka bola poštovým úradom doručovaná a uložená podľa požiadaviek súdu, avšak za uvedenie nesprávnej úložnej doby na oznámení o uložení zásielky adresátovi nezodpovedá súd. Na strane sťažovateľa ide o účelové konanie v snahe oddialiť účinky rozhodnutia, o čom svedčí ním samým uvádzané tvrdenie, že na poštu sa dostavil v 17. deň lehoty, pričom je potrebné si uvedomiť, že predmetom konania bolo nariadenie návratu maloletého dieťaťa pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, v ktorom je daná povinnosť súdu vydať rozhodnutie spravidla do 6 týždňov od začatia konania, z čoho je zrejmé, že na priebeh takéhoto súdneho konania je kladená požiadavka osobitnej rýchlosti. Naplnenie uvedenej povinnosti súdu nie je možné za predpokladu, že na prevzatie súdnej zásielky bude mať účastník úložnú dobu 18 dní.

8. Z doplnenia vyjadrenia zákonnej sudkyne sp. zn. 1 SprV 246/2017 z 19. januára 2018 vyplýva, že zásielka bola zo strany pošty vrátená súdu 6. októbra 2017 ako neprevzatá v odbernej lehote a týmto dňom nadobudlo rozhodnutie krajského súdu právoplatnosť,

keďže ostatní účastníci prevzali rozhodnutie krajského súdu skôr. Ak sa sťažovateľ spravoval nesprávnym vyznačením úložnej doby poštou, potom pochybila pošta, voči ktorej si sťažovateľ môže uplatniť svoj nárok podľa príslušných právnych predpisov. Z toho je zrejmé, že v danom prípade je potrebné skúmať postup pošty pri doručovaní zásielky a nejde o prípad pochybenia okresného súdu, postup ktorého je oprávnený skúmať ústavný súd. Treba tiež uviesť, že sťažovateľ ustanovil právnu zástupkyňu aj maloletej, ktorá prevzala rozhodnutie krajského súdu 28. septembra 2017, hoci na doručení je mylne uvedený dátum 28. novembra 2017. Sťažovateľ ako zákonný zástupca maloletej mal už teda v tom čase možnosť rozhodnutie prevziať a oboznámiť sa s ním, keďže nemožno predpokladať, že právna zástupkyňa maloletej konala priamo s maloletou, ktorá nemá vzhľadom na vek spôsobilosť na právne úkony.

9. Z vyjadrenia súdnej tajomníčky sp. zn. 1 SprV 173/2017 z 9. novembra 2017 vyplýva, že zásielka obsahujúca rozhodnutie krajského súdu č. k. 20 CoP 46/2017-487 bola sťažovateľovi adresovaná okresným súdom do vlastných rúk s opakovaným doručením na adresu [REDAKOVANÉ]. Vzhľadom na predmet a výsledok konania okresný súd zvolil dispozičnú službu tak, že na doručení uviedol úložnú dobu zásielky 5 dní. Tento postup sa využíva aj v iných prípadoch konaní týkajúcich sa maloletých detí a vzhľadom na predmet konania bol použitý aj v tomto prípade. Táto požiadavka okresného súdu je poštovým úradom akceptovaná a považuje sa za zvolenú dispozičnú službu. Bolo povinnosťou dodacieho poštového úradu uviesť predmetnú dobu uloženia zásielky aj na oznámení o uložení zásielky adresovanom a doručenom sťažovateľovi. Ku sťažovateľom uvádzanému údajnému telefonátu „*neznámej osoby z Okresného súdu Bratislava I*“ treba uviesť, že táto informácia sa nezakladá na pravde. Nie je pravdou, že by súdna tajomníčka alebo iný zamestnanec oddelenia majúci oprávnenie so spisom pracovať telefonicky žiadali poštu o vrátenie zásielky späť z dôvodu uplynutia úložnej doby. Tvrdenie pošty je účelové, so snahou vyvinieť sa z vlastnej nepozornosti. Skutočnosť, či takýto telefonát v inkriminovanej dobe prebehol, je možné overiť si u operátora. Podľa okresným súdom vyznačeného dátumu vrátenia zásielky späť na okresný súd je zrejmé, že pošta túto úložnú dobu akceptovala. Bolo chybou pošty, že uvedenú úložnú dobu neoznámila adresátovi.

II.

10. Z uznesenia okresného súdu č. k. 3 P 91/2017-276 z 29. júna 2017 vyplýva, že ním bol nariadený návrat maloletej do Ekvádoru ako krajiny jej obvyklého pobytu, pričom sťažovateľovi sa nariadilo maloletú navrátiť na územie Ekvádoru do 15 dní od právoplatnosti uznesenia. Ak by sťažovateľ maloletú na územie Ekvádoru nenavrátil, je matka oprávnená po uplynutí stanovenej lehoty maloletú prevziať za účelom jej navrátenia na územie Ekvádoru.

11. Z oznámenia o uložení zásielky Slovenskej pošty z 28. septembra 2017 adresovaného sťažovateľovi vyplýva, že sa mu oznamuje uloženie zásielky od odosielateľa „Okr. súd“ podacie číslo UC196792195SK z pošty „BA 17“ s tým, že ide o úradnú zásielku do vlastných rúk. Dôvodom nedoručenia zásielky je, že adresát nebol zastihnutý. Zásielku si môže adresát prevziať od 28. septembra 2017. Podľa upozornenia odberná lehota na vyzdvihnutie zásielky je 18 kalendárnych dní.

12. Zo sťažností „na postup súdu v právnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn.: 3 P 91/2017“ zo 16. októbra 2017 a zo 7. novembra 2017 (ktoré sú takmer identické) vyplýva, že sťažovateľ zásielku č. UC196792195SK nemohol prevziať, keďže v 17. deň odbernej lehoty už bola vrátená okresnému súdu. Preto sťažovateľ žiada o zjednanie nápravy pri doručovaní zásielky s tým, aby sa zabezpečilo jej riadne doručenie.

13. Z prípisu Slovenskej pošty, a. s., sp. zn. 86/1030/GR-PRAV z 9. novembra 2017 vyplýva, že okresný súd ako odosielateľ poštovej zásielky podanej na pošte Bratislava 17 pod podacím č. UC196792195SK adresovanej sťažovateľovi využil dispozičnú službu „Uložiť 18 dní“, čo znamená, že v prípade neúspešného pokusu o doručenie zásielky adresátovi táto bude uložená na pošte 18 dní (tzv. odberná lehota), pričom oznámenie o uložení zásielky na pošte je adresátovi oznámené zo strany pošty a tento si ju môže kedykoľvek počas plynutia odbernej lehoty prísť prevziať. V danom prípade po neúspešnom pokuse o doručenie zásielky bolo sťažovateľovi uloženie zásielky oznámené 28. septembra 2017, pričom 4. októbra 2017 bola zásielka omylom vrátená okresnému súdu s poznámkou, že adresát zásielku v odbernej lehote neprevzal. Na základe vyjadrenia zamestnancov Pošty

█ 1 bolo zistené, že tam zatelefonovala osoba, ktorá sa predstavila ako zamestnanec okresného súdu, teda zamestnanec odosielateľa, a táto osoba požadovala zmeniť 18-dňovú odbernú lehotu na 5-dňovú odbernú lehotu. V zmysle platných Poštových podmienok však takýto postup nie je možný, no i napriek tomu zamestnanci Pošty █ 1 takejto telefonickej požiadavke vyhovelí a v rozpore s platnými Poštovými podmienkami vrátili zásielku späť okresnému súdu, čím došlo zo strany príslušných zamestnancov Pošty █ 1 k porušeniu ich pracovných povinností.

14. Z prípisu predsedníčky okresného súdu sp. zn. 1 SprV 173/2017 zo 6. novembra 2017 adresovaného sťažovateľovi a označeného ako „*Upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti*“ vyplýva, že s poukazom na zákonné oprávnenia predsedu súdu nie je tento oprávnený akokoľvek zasahovať do konkrétneho procesného postupu a rozhodovacej činnosti súdu v individuálnej právnej veci. Preto bolo potrebné sťažnosť podanú sťažovateľom vyhodnotiť ako neprípustnú.

15. Z podania právneho zástupcu sťažovateľa z 10. novembra 2017 doručeného okresnému súdu 13. novembra 2017 vyplýva, že žiada zastaviť výkon rozhodnutia v právnej veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 7 Em 3/2017, a to v zmysle ustanovenia § 390 písm. a) Civilného mimosporového poriadku.

III.

16. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

17. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody

uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

18. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistil, že táto spĺňa náležitosti ustanovené v § 20 a v § 50 zákona o ústavnom súde, pričom zároveň nezistil procesné prekážky, ktoré by podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde bránili prijatiu tejto časti sťažnosti na ďalšie konanie (bod 1 výroku uznesenia).

19. Podľa § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení a odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak to nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu neznamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti; najmä uloží orgánu, ktorý podľa sťažovateľa porušil základné práva alebo slobody sťažovateľa, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ústavnom súde dočasné opatrenie zaniká najneskoršie právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej, ak Ústavný súd nerozhodne o jeho skoršom zrušení.

Podľa § 52 ods. 4 zákona o ústavnom súde dočasné opatrenie možno zrušiť aj bez návrhu, ak pominú dôvody, pre ktoré sa nariadilo.

Vychádzajúc z ustanovenia § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd odložil vykonateľnosť uznesenia okresného súdu č. k. 3 P 91/2017-276 z 29. júna 2017 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 20 CoP 46/2017 z 18. septembra 2017 (bod 2 výroku uznesenia).

20. Pokiaľ sťažovateľ v rámci požadovaného znenia nálezu (petitu) žiada, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu zastaviť konanie o výkone rozhodnutia vedené pod sp. zn. 7 Em 3/2017 s tým, aby okresný súd obnovil stav pred porušením základného práva a slobody, treba uviesť, že odložením vykonateľnosti rozhodnutí, na základe ktorých sa výkon rozhodnutia vedie, je už dostatočne zabezpečené, aby výkon rozhodnutia nemohol pokračovať. Okrem toho bez významu nie je ani okolnosť, že sťažovateľ požiadal o zastavenie výkonu rozhodnutia a je preto v právomoci okresného súdu o tomto návrhu konať a rozhodnúť. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nebolo možné tomuto návrhu sťažovateľa vyhovieť (bod 3 výroku uznesenia).

21. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2018